

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614220726
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614220726.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobcu Q. X K.. Z., A. XXX, XXXXXX Q., I. C., O. J. Q. C.P. W. W. A..P..U., A. A. E. XXXX/XXX, O. proti žalovanej Q. P., G.. X.X.XXXX, K. B.. Y. X, L. v konaní o zaplatenie 1 939,30 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1439,44 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1439,44 Eur za obdobie od 13.2.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd návrh žalobcu v prevyšujúcej časti zamieta.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 255,70 Eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 56,19 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 199,51 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 12.12.2014 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 1 939,30 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že v súlade s ustanovením § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov boli pohľadávky I. R. A., Q..A.. T. : XX XXX XXX, E. XXXX/XXX, XXX XX O. vzniknuté z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.2.2013 na základe zmluvy zo dňa 23.1.2014 postúpené na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa 14.2.2013 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky spoločnosti I. R. A., Q..A.. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1 700,- Eur zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanej. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 48 mesačných splátkach po 60,89 Eur. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto bola listom zo dňa 23.1.2014 vyzvaná k splateniu celého úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanej vyúčtované v zmysle Hlavy 18 ÚZP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Žalovaná istina pozostáva z istiny vo výške 144,10 Eur, úroku vo výške 216,95 Eur, zosplatennej istiny 1 507,47 Eur a poplatku za upomienku I vo výške 5,- Eur, poistenia K. O. vo výške 6,84 Eur, poplatku za Upomienku II vo výške 24,--Eur, zmluvnej pokuty vo výške 17,--Eur a poplatku za upomienku II vo výške 12,--Eur.

Účastníci konania, sa na pojednávanie nedostavili, kedy súd mal u nich doručenie predvolania riadne preukázané. Lehota na prípravu pojednávania bola u oboch zachovaná a preto súd poukazujúc na § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, , oboznámil sa listinnými dôkazmi a to Úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti I. R. A., Q..A., - hotovostný úver, výzvou k splateniu celého úveru, poštovým podacím hárkom, výpisom z účtu, oznámením o postúpení pohľadávky s podacím hárkom a zistil tento skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu zotrval na žalobnom návrhu v plnom rozsahu. Poukázal na nejednoznačnú terminológiu zákona č. 129/2010 Z.z., kde tento v prípade ročnej percentuálnej miery nákladov na jednej strane v zmysle § 9 v spojitosti s § 19 stanovuje za určujúci moment pre výpočet RPMN deň uzavretia zmluvy, avšak samotná príloha č. 2 tohto zákona už pre príslušný vzorec pre jej výpočet vychádza z údajov o momente poskytnutia finančných prostriedkov klientovi. V tejto súvislosti Tu poukázal na to, že zmluva bola uzavretá dňa 14.2.2013 a k samotnému poskytnutiu finančných prostriedkov došlo až 27.2.2013 keďže právny predchodca žalobcu potreboval aj určitý časový priestor na zabezpečenie týchto prostriedkov zo strany banky. Tiež poukázal na to, že žalovaná v rámci úverovej zmluvy si v zmysle bodu 51 dojednala aj poistenie, ktoré je možné posudzovať ako samotný nárok, ktorý nemá základ v úverovom vzťahu, rovnako tak, že si účastníci dohodli aj doplnkové služby poukazujúc na bod 54 úverovej zmluvy, ktoré je takisto možné posudzovať ako nárok, ktorý nemá základ v úverovom vzťahu. Pokiaľ ide o uplatnené nároky v podobe poplatkov za upomienky a zmluvnú pokutu ponechal na úvahe súdu ako sa s tým vysporiada, z pohľadu žalobcu však tieto nároky považoval zákonné.

Z listinných dôkazov predložených v tomto konaní vyplynulo, že dňa 14.2.2013 bola medzi predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX. Z uvedenej zmluvy bolo zistené, že predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 1700,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 48 mesačných splátkach po 60,89 Eur, s lehotou splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov poskytnutého úveru je v zmluve uvedená od 30,4 % do 32,1 %, ročná úroková sadzba 27,34 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená vo výške 2 820,48 Eur.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad bolo zistené, že dňa 27.2.2013 bola žalovanej bankovým prevodom poukázaná suma 1 700,- Eur. Žalovaná uhradila žalobcovi celkove sumu 260,56 Eur a to dvoma splátkami , raz v sume 121,78 Eur a druhýkrát v sume 138,78 Eur. Žiadne ďalšie splátky už následne nezaplatila.

Listom zo dňa 23.1.2014 označeným ako „ Výzva k splateniu celého úveru“ právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú k splateniu celého úveru z dôvodu, že žalovaná nesplácala úver riadne a včas. Podľa tohto listu dlžná čiastka zo strany žalovanej k uvedenému dátumu predstavovala sumu 1 939,30 Eur. Uvedeným listom bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie aktuálnej dlžnej čiastky do 15 dní od odoslania výzvy.

Listom zo dňa 17.11.2014 predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky v tom čase vo výške 2 016,85 Eur z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a to zmluvou zo dňa 12.9.2012.

Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 14.2.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 14.2.2013, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 14.2.2013, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 14.2.2013, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, h./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 14.2.2013, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods.2 písm. f/, g/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 14.2.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 14.2.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 14.2.2013, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená dňa 14.2.2013 Úverová zmluva, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Na základe tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý bezúčelový úver, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 48 mesačných splátkach.

Po preskúmaní Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

V predloženej úverovej zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v rozmedzí od 30,4 % do 32,1 % Takýto údaj súd považuje za neurčitý, zmätočný, uvedený v neprospech spotrebiteľa. V danom prípade nejde o revolvingový úver a teda ročná percentuálna miera nákladov má byť v zmluve uvedená presne a určito. Ročná percentuálna miera nákladov totiž predstavuje celkové náklady spojené s úverom, do jej výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj výška ostatných poplatkov spojených s úverom a pre spotrebiteľa ide o najdôležitejší údaj, keďže mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov. Vzhľadom k tomu ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako je uvedená v zmluve uzavretej medzi účastníkmi nie je možné rešpektovať.

Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že úplne malým písmom je v zmluve pri * uvedené, že klient súhlasí s tým, že presnú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Ročná percentuálna miera nákladov musí byť totiž presne určená už v zmluve a okrem toho zo strany žalobcu ani nebolo preukázané oznámenie správnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov žalovanej po poskytnutí úveru. Je pravdou, že v prílohe č. 2 zákona č. 219/2010 Z.z., na ktorú odkazuje ustanovenie § 19 ods. 1 tohto zákona sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov používa pojem hodnota čerpaných prostriedkov. Z dokazovania je zrejme, že úver bol skutočne poskytnutý žalovanej až po uzavretí zmluvy a to dňa 27.2.2013, avšak zo zmluvy nevyplýva skutočnosť, aby výška úveru uvedeného v zmluve a výška skutočne poskytnutého úveru mala byť resp. bola odlišná. Súd má preto za to, že ročná percentuálna miera nákladov mala byť presne určená a uvedená už v úverovej zmluve.

V úverovej zmluve predloženej žalobcom je uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom v sume 2 820,48 Eur. Má ísť o údaj predstavujúci celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Prepočtom výšky splátky uvedenej v zmluve 60,89 Eur počtom splátok 48 však je zrejme, že celková výška tohto úveru predstavuje sumu 2 922,72 Eur. V zmluve je tak uvedený nesprávny údaj v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 2 písm. h./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré definuje pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Z toho je teda zjavné, že suma celkovej čiastky, ktorá je povinným údajom v predmetnej zmluve musí zahŕňať všetky náklady, ktoré žalovaná ako spotrebiteľ s poskytnutím daného úveru má a nie len sumu prostriedkov, ktoré sa majú použiť na splatenie úveru s jeho prípadným úrokom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že Úverová zmluva zo dňa 14.2.2013 neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a konečnú výšku úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ a j/ zákona č. 129/2010 Z.z. a preto podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona platí, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Na základe toho má žalobca nárok len na vrátenie skutočne ním poskytnutého úveru vo výške 1 700,- Eur. Žalovaná uhradila žalobcovi celkove sumu 260,56 Eur a preto

ho súd zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1 439,44 Eur ako rozdiel sumy poskytnutého úveru 1 700,- Eur a zaplatenej sumy 260,56 Eur. V prevyšujúcej časti z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov súd návrh zamietol.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa §10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 17 ods. 1 zák.č. 659/2007 Z.z., o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde sa v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch, v rozhodnutiach orgánov verejnej moci, zmluvách alebo iných právnych prostriedkoch používa pojem "základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska", "diskontná sadzba Národnej banky Slovenska", "diskontná úroková sadzba" alebo "diskontná sadzba Štátnej banky česko-slovenskej", odo dňa zavedenia eura sa tým rozumie základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú Európska centrálna banka stanovuje a zverejňuje pre hlavné refinančné obchody vykonávané N. v rámci Európskeho systému centrálnych bánk. Takáto zmena základnej úrokovej sadzby pri prechode na euro nemá vplyv na dokončenie úročenia podľa pôvodnej výšky úrokovej sadzby počas úrokového obdobia, ktoré začalo plynúť pred dňom zavedenia eura a ktoré uplynie po zavedení eura, ani nemá vplyv na úročenie po zavedení eura, pre ktoré je rozhodujúca výška úrokovej sadzby z obdobia pred dňom zavedenia eura, a tiež nemá podľa osobitných predpisov vplyv ani na ostatný obsah, subjekty alebo platnosť právnych vzťahov vzniknutých na základe predmetných právnych predpisov, rozhodnutí orgánov verejnej moci, zmlúv alebo iných právnych prostriedkov, ak sa dotknutí účastníci príslušného právneho vzťahu nedohodnú inak alebo ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty, ktorú poskytol žalobca žalovanej na plnenie po zosplatnení celého úveru t.j. od 13.2.2014 do zaplatenia istiny. Výška úroku z omeškania bola určená poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. platné v čase vzniku záväzkového vzťahu.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa §-u 142 ods. 2 O.s.p. , kedy žalobca mal pomerne väčší úspech vo veci v tomto konaní ako žalovaná a preto súd zaviazal žalovanú na úhradu trov konania pozostávajúcich z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 56,19 Eur, a z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 199,51 Eur.

Uvedené trovy právneho zastupovania boli účtované podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., keďže predmetom konania bolo ocenieľné plnenie vo výške 1.142,37 Eur , ktorá suma predstavovala výpočtový základ pre určenie hodnoty jedného úkonu právnej služby. Jeho hodnota predstavovala sumu 81,33 Eur. Na základe uvedeného súd preto priznal žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu odmenu za 2 úkony právnej služby po 81,33 Eur uskutočnené v roku 2014, a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia a spísanie žalobného návrhu, a ďalej tiež 2x režijný paušál v zmysle § 16 cit. vyhl. pre rok 2014 vo výške po 8,04 Eur, ktorý priznal ku každému úkonu účtovanému v roku 2014. A ďalej súd priznal žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu odmenu za 1 úkon právnej služby po 81,33 Eur uskutočnený v roku 2015, a to účasť na pojednávaní konanom dňa 10.4.2015 a k tomu režijný paušál v zmysle § 16 cit. vyhl. pre rok 2015 vo výške po 8,39 Eur.

Celková hodnota úkonov právnych služieb za zastupovanie žalobcu v tomto konaní tak predstavovala sumu 243,99 Eur a celková suma režijných paušálov v celom tomto sporovom konaní sumu 24,47 Eur.

Nakoľko právny zástupca žalobcu je registrovaným platcom dane z pridanej hodnoty, za úkony právnych služieb a režijný paušál súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl. ním uplatnenú 20% daň z pridanej hodnoty z hodnoty úkonov právnych služieb vo výške 48,80 Eur (20 % zo sumy 243,99 Eur) a zo sumy režijných paušálov vo výške 4,89 Eur (20 % zo sumy 24,47 Eur).

Trovy právneho zastupovania žalobcu tvorili aj cestovné náhrady jeho právneho zástupcu podľa § 16 cit. vyhl.. Cestovné na pojednávanie na tunajšom súde za cestu E. - A. G. Z. a späť bolo priznané vo výške 158,86 Eur vrátane 20 % DPH za cestu na pojednávania dňa 10.4.2015 pri počte kilometrov 496, priemernej spotrebe 7,81 l na 100 kilometrov, cene pohonných hmôt 1,291 Eur za liter a základnej náhrade 0,183 Eur. Cestovné bolo priznané vo výške 1/4 zo sumy 158,86 Eur z dôvodu, že právny zástupca žalobcu sa dňa 10.4.2015 na tunajšom súde zúčastnil 4 pojednávaní (pojednávania vo veci sp. zn. 16C/21/2015, 16C/22/2015, 16C/23/2015 a 16C/24/2015), kde zastupoval žalobcu, pričom cestu Trenčín - Spišská Nová Ves vykonal len ako by šlo o účasť na jednom pojednávaní. Cestovné tak bolo určené vo výške 39,72 Eur (158,86 Eur delene štyrmi).

Trovy ďalej pozostávajú z náhrady straty času (§ 17 ods. 1) za 12 polhodiny za jednu cestu E. - A. G. Z. a späť po 13,89 Eur, t.j. 166,68 Eur plus 20 % DPH vo výške 33,34 Eur t.j. náhrada straty času vo výške 200,02 Eur. Tak, ako pri cestovnom, aj pri náhrade straty času bola priznaná len 1/4 náhrady straty času a to pre účasť v ten istý deň na šiestich pojednávaniach konaných na tunajšom súde t.j. vo výške 50,-- Eur (200,02 Eur delene štyrmi).

Celková suma trov právneho zastúpenia tak predstavuje sumu 411,87 Eur (t.j. hodnota úkonov právnych služieb : 243,99 Eur + DPH z tejto hodnoty : 48,80 Eur + hodnota režijných paušálov : 24,47 Eur + DPH z tejto hodnoty : 4,89 Eur+ 1 cestovné vrátane DPH : 39,72 Eur + 1 hodnota straty času : 50,-- Eur)

Žalobca však nemal v spore plný úspech a tak súd musel prihliadnuť aj na túto skutočnosť. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalobcu k žalovanej sume bol 74,22 % (1 439,44 Eur ako priznaná suma istiny/ 1 939,30 Eur ako celková žalovaná suma

istiny = 0,7422 = 74,22 %) a úspechu žalovanej bol len 25,78 % (499,86 Eur ako zamietnutá suma istiny / 1 939,30 Eur ako celková žalovaná suma istiny = 0,2578 = 25,78 %), žalobcovi tak vznikol nárok len na pomernú časť trov konania a to v rozsahu 48,44 % , kedy uvedené percento predstavuje rozdiel medzi percentuálnym úspechom žalobcu a percentuálnym úspechom žalovanej (74,22 % - 25,78 %). Vychádzajúc z týchto skutočností následne súd priznával trovy konania žalobcovi v rozsahu 48,44 % zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 116,-- Eur , čo predstavuje sumu 56,19 Eur, a v tom istom percentuálnom rozsahu z uplatnených trov právneho zastúpenia zo sumy 411,87 Eur, čo predstavuje sumu 199,51 Eur . Spolu tak trovy konania predstavovali sumu 255,70 Eur.

Všetky vyššie priznané trovy konania súd priznal na účet právneho zástupcu žalobcu, ktorý v zmysle § 149 O.s.p. je určený za platobné miesto pre neúspešnú žalovanú na úhradu týchto trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku, možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia toto rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach .

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)